

مقایسه روش‌های مختلف حفظ رطوبت در کشت دیم گونه گازرخ (*Moringa peregerina*)

هاشم کنشلو^{۱*}، غلامرضا دمیزاده^۲، محمدیوسف آچاک^۳

* - نویسنده مسئول، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع کشور، تهران، ایران. پست الکترونیک: hkeneshlo@yahoo.com

- مرتبی پژوهش، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

- کارشناس، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران.

تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۸/۲۰ تاریخ دریافت: ۹۱/۱۰/۱۹

چکیده

وجود دوره‌های خشکی طولانی مدت که به‌طور معمول در طول دوره رویش گیاه اتفاق می‌افتد، یکی از معضلات پیش روی جنگلکاری و احیاء رویشگاه‌های جنگلی در ناحیه اقلیمی صحارا- سندی است. با استفاده از سیستم‌های جمع‌آوری هرزآب و ذخیره‌سازی رطوبت در خاک، می‌توان ضمن کاهش تنش‌های خشکی، شرایط فیزیکی و شیمیایی خاک را نیز بهبود بخشید. به‌منظور بررسی بهترین شیوه ذخیره‌سازی رطوبت در جنگلکاری گازرخ (*Moringa peregerina*), پروژه تحقیقی در قالب طرح آماری کرت‌های خردشده با سه تکرار با تیمار اصلی نوع کاشت (بذر، نهال گلدنی با منشا بذر) و تیمار فرعی شیوه‌های ذخیره‌سازی رطوبت در پنج سطح (بانکت هلالی، گودال عمیق همراه با کاوهکلش و بقایای گیاهی در کف گودال، ورقه پلی‌اتیلنی روی تشک اطراف یقه، سوپرجاذب و تشک اطراف یقه) در محدوده شهرستان راسک بر روی تراس‌های حاشیه رودخانه سرباز از سال ۱۳۸۷ به مدت چهار سال به مرحله اجرا درآمد. تجزیه و تحلیل اطلاعات نشان می‌دهد که نهال‌های گلدنی نسبت به نهال‌های حاصل از کشت مستقیم بذر از زندگانی بیشتری برخوردار می‌باشند و بین تیمارهای ذخیره رطوبت در سطح پنج درصد، تفاوت معنی‌داری وجود دارد و تیمارهای ورقه پلی‌اتیلنی، بانکت هلالی و خاروخاشاک نسبت به تیمارهای دیگر برتری داشته و سوپرجاذب در پایین‌ترین رتبه قرار می‌گیرد. بررسی خصوصیات کمی (ارتفاع، تاج‌بوشش و قطریقه) نهال‌ها نشان می‌دهد که بین تیمارهای ذخیره رطوبت تفاوت معنی‌داری در سطح پنج درصد وجود داشته و تیمارهای بانکت هلالی و خاروخاشاک در طبقه برترین‌ها بوده و بین آنها تفاوت معنی‌داری مشاهده نمی‌شود. همچنین تیمارهای سوپرجاذب و شاهد (تشک) در رتبه‌های آخر قرار می‌گیرند. اثر متقابل تیمارها مؤید بیشترین رشد در تیمارهای بانکت هلالی و خاروخاشاک در نهال‌های گلدنی و کمترین رویش در تیمار سوپرجاذب و بذر است. با توجه به نتایج بدست آمده، استفاده توأم بانکت هلالی، ورقه پلاستیکی و خاروخاشاک برای جمع‌آوری و ذخیره رطوبت در جنگلکاری‌ها در مناطق خشک همراه با نهال گلدنی توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: بانکت هلالی، سوپرجاذب، ورقه پلی‌اتیلن، تشک، نهال گلدنی، بذر.

مقدمه

طبیعی با شکست موافق خواهند شد. مقدار کم بارش، توزیع نامناسب آن در ماه‌ها و سال‌های مختلف، تعداد کم روزهای بارانی و طولانی بودن دوره خشکی همراه با تبخیر و تعرق زیاد، از عامل‌های عمدۀ محدودکننده رویش و رشد گونه‌های درختی و درختچه‌ای در این ناحیه می‌باشند.

میانگین بارندگی سالانه در بلوچستان جنوبی ۱۵۰ میلی‌متر بوده که بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلی‌متر در سال‌های مختلف متغیر است (Rahimi, et al., 2010). در چنین شرایطی، جنگلکاری در شرایط دیم و احیاء رویشگاه‌های

توسط مالچ گیاهی بستگی دارد. با این حال، تحقیق‌های مختلف نشان می‌دهد که میزان رطوبت خاک با مالچ و بقایای گیاهی همبستگی بیشتری دارد. Jalota (۱۹۹۳) طی تحقیقی تیجه گرفت که در مناطق خشک و نیمه‌خشک، حدود ۴۰ تا ۷۰ درصد از اتصال آب، توسط تبخیر از سطح خاک انجام می‌گیرد، که می‌توان از طریق مواد پوشاننده خاک از آن جلوگیری نمود و در اختیار گیاه قرار داد. Burt و همکاران (۲۰۰۲) در تحقیقی در زمینه تأثیر استفاده از مالچ و کاه بر روی خاک لخت نشان دادند که با این روش می‌توان بعد از آبیاری، میزان تبخیر از سطح خاک را از ۱۱ تا ۸۴ درصد برای یک دوره کوتاه‌مدت و نصف این میزان را برای یک دوره درازمدت کاهش داد. Burt و همکاران (۲۰۰۲) در بررسی اثر مالچ‌های مختلف بر روی رشد نهال‌های دو گونه آبیس و نراد در ایالت میشیگان آمریکا نشان دادند که ورقه‌های پلی‌اتیلنی سفید نسبت به ورقه‌های سیاه، موجب رشد بیشتر نهال‌ها می‌شود و در شرایط دیم و بدون آبیاری، چیپس چوب نسبت به روش‌های دیگر مشابه، تأثیر بیشتری بر افزایش رشد (۲۰۰۹) Farzamnia و Eslami در بررسی آبیس و نراد دارد. در بررسی مقایسه تأثیر انواع مختلف مالچ و شخم‌زدن در حفظ و نگهداری رطوبت خاک و کاهش تبخیر از سطح خاک، نشان دادند که پوشش پلاستیک نسبت به سایر تیمارها، رطوبت را برای مدت‌زمان طولانی‌تری در خاک حفظ می‌نماید. دستیابی به مناسب‌ترین شیوه کاشت نهال در عرصه طبیعی و بهره‌برداری بهینه از پتانسیل‌های موجود از اهداف این تحقیق می‌باشد.

مواد و روش‌ها

مشخصات منطقه مورد مطالعه

این تحقیق در محدوده شهرستان راسک بلوچستان در ناحیه اقلیمی صحارا- سندي بین سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۰ انجام شده است. ارتفاع از سطح دریای آن ۳۴۰ متر و دارای تابستان‌های بسیار گرم و زمستان‌های معتمد است. در محدود سال‌ها، ممکن است دمای حداقل در ماه‌های دی و

وجود بارش‌های تابستانه در زمان رویش، از جمله عامل‌های مثبتی است که این ناحیه اقلیمی دارد. چنانچه بتوان بهنحوی رطوبت حاصل از بارش‌های کوتاه‌مدت و شدید را که اغلب با هرزآب توأم می‌باشد، در بستر خاک و در محدوده رشد ریشه ذخیره کرده و از تبخیر آن جلوگیری نمود، می‌توان درصد موفقیت را در پروژه‌های جنگل‌کاری افزایش داد.

در خصوص استفاده از تکنیک‌ها و روش‌های مختلف حفظ رطوبت خاک، تحقیق‌های زیادی در مناطق خشک و نیمه‌خشک انجام گرفته است؛ از جمله Rad (۱۹۹۹) در تحقیقی بر روی مواد پوشاننده خاک بر روی گیاه تاغ در دشت اردکان یزد نشان داد که تأثیر استفاده از پوشش پلاستیکی بر میزان استقرار و سطح تاج‌پوشش معنی‌دار بوده است و بیانگر این نکته می‌باشد که پوشش پلاستیکی می‌تواند در کاهش تبخیر مؤثر واقع شود و از این طریق تأثیر بسزایی در افزایش تعداد استقرار تاغ داشته باشد. Monazzemi و همکاران (۲۰۰۹) در بررسی تأثیر مالچ‌های پلاستیکی بر کاهش تبخیر و تعرق در استان سمنان، به این نتیجه دست یافتند که کاربرد مالچ پلاستیکی در جنگل‌کاری تاغ، تعداد دور آبیاری را در مقایسه با شاهد تا دو نوبت کاهش می‌دهد. Lal و Maurya (۱۹۸۱) با توجه به تحقیق‌های انجام‌شده گزارش کردند که با استفاده از مواد پوشاننده خاک، مانند لایه‌های نازک پلاستیک و کاه برج، میزان رطوبت خاک ۳۰ تا ۲۰ درصد افزایش یافته است. Pawar (۱۹۹۰) در تحقیق خود توانست با استفاده از پلاستیک به عنوان ماده پوشاننده خاک در اقلیم نیمه‌خشک، مقدار مصرف آب را تا ۵۰ درصد کاهش دهد، بدون اینکه در تولید محصول، کاهشی مشاهده شود.

Opara و همکاران (۱۹۹۲)، گزارش کردند که تیمار پوشش پلاستیکی در مقایسه با مواد دیگر مورداً استفاده، تأثیر بیشتری بر حفظ رطوبت خاک در دوره‌های خشکی داشته است. Aggarwal و همکاران (۱۹۹۲) با تحقیقی که انجام دادند به این نتیجه رسیدند که حجم بالای رطوبت ذخیره‌شده به ساختار توسعه یافته خاک و کاهش تبخیر

تولید شد و در اواخر پاییز به عرصه تحقیق انتقال داده شد. نهالها بعد از بازکاشت، آبیاری اولیه شده و در فصل تابستان نیز در زمان شدت خشکی، دو تا سه نوبت آبیاری شدند. برای کاشت مستقیم بذرها از شیوه نمکاری استفاده شد. آماربرداری در پایان فصل پاییز سال دوم به بعد، از صفات کمی نهالها انجام گرفت و دادهها با استفاده از نرم افزارهای SPSS و SAS، Excel پردازش شدند.

نتایج زنده‌مانی

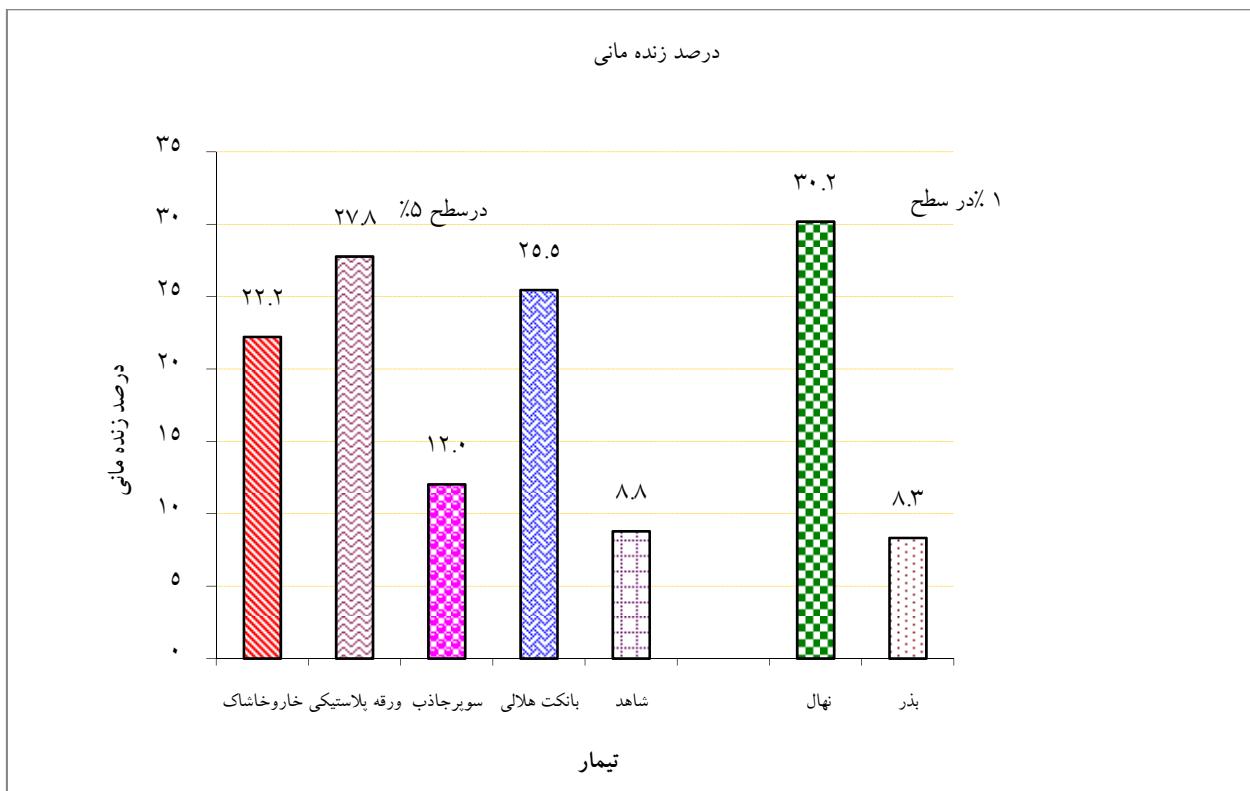
تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که بین تیمارهای نوع کاشت در سطح یک درصد تفاوت معنی‌داری وجود داشته و بین تیمارهای ذخیره رطوبت این تفاوت کمتر شده. بطوری‌که در سطح پنج درصد نیز تفاوت معنی‌دار نمی‌باشد. اثر متقابل نوع کشت و ذخیره رطوبت نیز در سطح پنج درصد معنی‌دار است (جدول ۱). نتایج آزمون دانکن نشان می‌دهد که شیوه‌های ذخیره رطوبت در سه گروه متفاوت قرار دارد، به طوری‌که تیمارهای ورقه پلاستیکی و بانکت هلالی به ترتیب با ۲۷/۸ درصد و ۲۵/۵ درصد، بیشترین زنده‌مانی را داشته و در گروه A قرار دارند و بین آنها با تیمار خاروخاشاک تفاوت معنی‌داری وجود ندارد. تیمارهای شاهد و سوپرجاذب به ترتیب با درصد زنده‌مانی ۸/۸ درصد و ۱۲/۰۲ درصد، کمترین زنده‌مانی را داشته و در گروه B قرار می‌گیرند (شکل ۱). آزمون اثر متقابل تیمارها نشان می‌دهد که بیشترین درصد زنده‌مانی مربوط به تیمارهای بانکت هلالی × نهال بذری و تیمار خاروخاشاک × نهال بذری به ترتیب به اندازه ۴۵/۴ درصد و ۴۲/۶ درصد است. کمترین درصد زنده‌مانی مربوط به تیمار سوپرجاذب × بذر بوده که تا صفر درصد نیز کاهش داشته است.

بهمن به حوالی صفر درجه سانتی‌گراد برسد که دوام چندانی ندارد. حدکثر دمای مطلق در ماههای تابستان به بیش از ۵۰ درجه سانتی‌گراد افزایش می‌یابد. مقدار تبخیر و تعرق بسیار زیاد و به ۳۵۰۰ میلی‌متر در سال می‌رسد. میانگین دمای سالانه حدود ۲۷ درجه سانتی‌گراد، میانگین رطوبت نسبی ۴۳ درصد و میانگین بارندگی سالانه ۱۶۴ میلی‌متر است که بیشتر در ماههای سرد و بخشی از آن در ماههای تابستان اتفاق می‌افتد که از ویژگی‌های شاخص اقلیمی منطقه است. خاک عرصه، قلیابی و اسیدیته گل اشباع بین ۸/۳-۸/۱ متغیر است و محدودیتی از نظر شوری ندارد. بافت خاک متوسط تا سبک است. تشکیلات زمین‌شناسی محدوده موردمطالعه، بیشتر آبرفت دوران چهارم بوده که مواد تشکیل‌دهنده آن را به طور عمده ماسه‌سنگ، شیل، شیست، کنگلومرا و آهک تشکیل می‌دهد که از تخریب سازندهای بالادست شکل گرفته‌اند. جهت آن جنوبی، شیب آن یک تا دو درصد و عمق خاک در حد متوسط است (Keneshloo, et al., 2012).

روش پژوهش

تحقیق در قالب طرح آماری کرت‌های خردشده در سه تکرار، با فاکتور اصلی نوع ماده کاشت (در دو سطح شامل کاشت بذر و نهال گل‌دانی با منشا بذر) و فاکتور فرعی شیوه ذخیره رطوبت (در پنج سطح شامل خاروخاشاک و بقایای گیاهی در کف گودال عمیق ۷۰ سانتی‌متری به ضخامت ۳۰ سانتی‌متر، بانکت هلالی به طول ۲/۵ متر، ورقه پلاستیکی بر روی گودال، استفاده از سوپرجاذب در ترکیب خاک گودال به مقدار ۱۵۰ گرم و تیمار شاهد یا گودال معمولی به عمق ۴۰ سانتی‌متر بدون استفاده از مواد جاذب رطوبت) اجرا شد. نهال‌های به فاصله ۵×۵ متر کاشته شدند.

نهال‌های موردنیاز ابتدا در نهالستان منابع طبیعی راسک

شکل ۱- درصد زنده‌مانی در تیمارهای مختلف

بذر است که در حد صفر و کمتر از ۰/۶ سانتی‌متر اندازه‌گیری شده است.

تاج پوشش

نتایج تجزیه و تحلیل‌ها نشان می‌دهد که بین تیمارهای ذخیره رطوبت و تیمارهای نوع کشت تفاوت معنی‌داری در سطح یک درصد وجود دارد. بین اثرهای متقابل تیمارها نیز تفاوت معنی‌دار در سطح یک درصد وجود دارد (جدول ۱). آزمون انجام‌شده بر روی پوشش تاجی نهال‌ها نشان می‌دهد که نهال‌های تیمار بانکت هلالی با متوسط سطح تاج ۱۲۷/۲ سانتی‌مترمربع در گروه A قرار داشته، درصورتی که تیمار سوپرجاذب با میانگین تاج پوشش ۱/۵۴ سانتی‌مترمربع به‌تهابی در گروه B قرار دارد. همچنان تیمارهای خارو خاشاک که بعد از بانکت هلالی در مقام دوم قرار دارد، با تیمارهای ورقه پلاستیکی و شاهد در گروه AB قرار می‌گیرد (جدول ۳).

ارتفاع کل

نتایج تجزیه واریانس نشان می‌دهد که بین تیمارهای ذخیره نزولات و همچنان تیمار نوع کاشت، در سطح یک درصد تفاوت معنی‌داری وجود دارد و اثر متقابل آنها نیز در سطح یک درصد معنی‌دار است (جدول ۱). نتایج آزمون دانکن بین تیمارهای ذخیره رطوبت نشان می‌دهد که بیشترین ارتفاع با میانگین ۹/۸۶ سانتی‌متر به تیمار بانکت هلالی اختصاص دارد که به تنهایی در گروه A قرار گرفته و کمترین ارتفاع مربوط به تیمار سوپرجاذب بوده که در گروه B قرار گرفته است و با دیگر تیمارها تفاوت معنی‌داری ندارد (جدول ۲). در بین دو تیمار نوع کاشت، تیمار نهال با میانگین ارتفاع ۶/۸ سانتی‌متر در گروه A و تیمار بذر با میانگین ۱/۲۶ سانتی‌متر در گروه B قرار دارد. بیشترین ارتفاع مربوط به تیمارهای بانکت هلالی × نهال بذری و خارو خاشاک × نهال بذری به ترتیب با ارتفاع ۱۹ و ۹/۵ سانتی‌متر و کمترین ارتفاع مربوط به تیمارهای سوپرجاذب ×

جدول ۱- آنالیز واریانس صفات کمی گازرخ

منع تغییرات	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین مربعات	F	Pr>F
ذخیره رطوبت	۴	۱۶۸۸/۷۸	۴۲۲/۱۹	۲/۶۲	.۰/۰۶۹ ^{ns}
نوع کاشت زنده‌مانی	۱	۳۵۸۱/۲۷	۲۵۸۱/۲۷	۲۲/۲۶	.۰/۰۰۰۲ ^{**}
نوع کاشت × ذخیره رطوبت	۴	۲۵۷۳/۵۵	۶۴۳/۳۸	۴	.۰/۰۱۷ [*]
ذخیره رطوبت	۴	۳۱۸/۳۷	۷۹/۵۹	۷/۳۹	.۰/۰۰۱۱ ^{**}
نوع کاشت ارتفاع کل	۱	۲۳۳/۲۹	۲۳۳/۲۹	۲۱/۶۵	.۰/۰۰۰۲ ^{**}
نوع کاشت × ذخیره رطوبت	۴	۴۰۱/۷	۱۰۰/۴	۹/۳	.۰/۰۰۰۳ ^{**}
ذخیره رطوبت	۴	۶۳۹۵۴/۴	۱۵۹۸۸/۶	۸/۹۶۶	.۰/۰۰۰ ^{**}
نوع کاشت تاج پوشش	۱	۲۹۲۷۳/۷	۲۹۲۷۳/۷	۱۶/۴۱	.۰/۰۰۱ ^{**}
نوع کاشت × ذخیره رطوبت	۴	۷۴۴۱۱/۳۴	۱۸۶۰۲/۸	۱۰/۴۳	.۰/۰۰۰ ^{**}
ذخیره رطوبت	۴	۸۱۷/۳	۲۰۴/۳	۰/۹۱۲	.۰/۴۷۸ ^{ns}
نوع کاشت قطر یقه	۱	۲۹۷/۷	۲۹۷/۷	۱/۳۲۹	.۰/۲۶۴ ^{ns}
نوع کاشت × ذخیره رطوبت	۴	۱۱۰۲/۳	۲۷۵/۶	۱/۲۳۱	.۰/۳۳۳ ^{ns}

* معنی دار در سطح اطمینان ۹۵ درصد ** معنی دار در سطح اطمینان ۹۹ درصد ns غیرمعنی دار

جدول ۲- آزمون دانکن صفت ارتفاع کل تیمارهای ذخیره نزولات

ذخیره رطوبت	تعداد	میانگین (سانتی‌متر)	گروه
بانکت هلالی	۶	۹/۸۶	A
خارو خاشاک	۶	۵/۰۸	B
ورقه پلاستیکی	۶	۲/۹۹	B
شاهد	۶	۱/۴۷	B
سوپرجاذب	۶	۰/۸۱	B

جدول ۳- آزمون دانکن صفت تاج پوشش تیمارهای ذخیره نزولات

ذخیره رطوبت	تعداد	میانگین	گروه
بانکت هلالی	۶	۱۲۷/۲۸	A
خارو خاشاک	۶	۳۲/۹۲	AB
ورقه پلاستیکی	۶	۱۸/۵۱	AB
شاهد	۶	۷/۱	AB
سوپرجاذب	۶	۱/۵۴	B

Lal (۱۹۸۱) که استفاده از مواد پوشاننده خاک مانند لایه‌های نازک پلاستیک و کاه برجع را سبب افزایش رطوبت خاک دانسته‌اند و همچنین بررسی‌های Pawar (۱۹۹۰) که بهره‌گیری از پلاستیک را به عنوان ماده پوشاننده خاک در اقلیم نیمه‌خشک، سبب کاهش مصرف آب ذکر کرده‌اند، هم‌خوانی دارد.

نتایج پژوهش پیش‌رو نشان می‌دهد که تیمار ورقه پلاستیکی به دلیل جلوگیری از تبخیر آب از سطح خاک، موجب افزایش رشد کمی در گیاه شده است که با نتایج تحقیق Opara و همکاران (۱۹۹۲) که تیمار پوشش پلاستیکی را عامل مؤثری در حفظ رطوبت خاک در دوره‌های خشکی تشخیص داده‌اند و تحقیق Monazzemi و همکاران (۲۰۰۹) که مالچ‌های پلاستیکی را موجب کاهش تبخیر و تعرق بیان کرده‌اند، هم‌خوانی دارد.

تیمار بهره‌گیری از کاوه‌کلش و بقایای گیاهی در کف گودال، همانند اسفنج، رطوبت واردشده به خاک را در محیط ریشه نگهداری نموده و با داشتن خلل و فرج فراوان، بستر مناسی را برای گسترش ریشه و در نهایت رشد بیشتر گیاه فراهم کرده است. این نتایج با نتایج تحقیق Aggarwal و همکاران (۱۹۹۲) که حجم بالای رطوبت ذخیره‌شده را به ساختار توسعه‌یافته خاک و کاهش تبخیر توسط مالچ گیاهی نسبت داده‌اند، هم‌خوانی دارد. افزایش سطح تاج‌پوشش در تیمار ورقه پلاستیکی در راستای نتایجی است که Rad (۱۹۹۹) درخصوص تأثیر پوشش پلاستیکی بر افزایش سطح تاج‌پوشش تاغ به دست آورده است.

نتایج تجربیه و تحلیل صفات کمی نشان می‌دهد که نهال‌های حاصل از نهال‌های بذری، نسبت به کشت مستقیم بذر برتری داشته که نشان از شرایط سخت محیطی دارد. چنان‌چه گیاهان مراحل اولیه رویش را در شرایط مطلوب نهالستان سپری نمایند، با توجه به گذراندن مراحل حساس اولیه، از موفقیت بیشتری در عرصه برخوردار خواهند بود. در این تحقیق هرچند اثر متقابل بین تیمارهای ذخیره رطوبت و نوع کاشت تفاوت آماری معنی‌داری را نشان نداد، اما بهترین ترکیب تیمارها، نهال گلدانی بوده است که تحت

بیشترین سطح تاج‌پوشش مربوط به تیمارهای بانکت هلالی × نهال بذری و خاروخاشاک × نهال بذری با مقادیر به ترتیب $254 \frac{65}{3}$ و ۶۵/۳ سانتی‌متر مربع بوده و کمترین آن مربوط به تیمارهای شاهد و سوپر جاذب در تیمار بذری است که تا $0/66$ سانتی‌متر کاهش پیدا کرده است.

قطر یقه

میانگین قطر یقه نهال‌ها برابر با $4/7$ میلی‌متر بوده و آنالیز واریانس انجام‌شده نشان از عدم وجود اختلاف بین تکرارها، تیمارهای نوع کاشت و همچنین تیمارهای ذخیره رطوبت دارد. اثر متقابل بین تیمارها نیز از نظر آماری معنی‌دار نیست (جدول ۱). هرچند در بین تیمارهای مختلف، بالاترین قطر یقه، در تیمار نهال توأم با شیوه ذخیره رطوبت خاروخاشاک با متوسط $29/98$ میلی‌متر و کمترین قطر یقه در تیمار بذر همرا با پلیمر جاذب رطوبت مشاهده شده است.

بحث

در تحقیق‌های احیای رویشگاه، نتایج جدول‌های تجزیه واریانس و همچنین آزمون‌های دانکن انجام‌شده بر روی تیمارهای نوع کاشت و شیوه‌های مختلف ذخیره رطوبت روی صفات کمی نهال‌ها، نشان می‌دهد که تیمار نهال نسبت به بذر از نظر زنده‌مانی برتری داشته و تفاوت‌ها از نظر آماری معنی‌دار می‌باشند. بین شیوه‌های مختلف ذخیره رطوبت، دو تیمار سوپر جاذب و تشتک (شاهد) نسبت به بقیه تیمارها در رتبه‌های پایین قرار دارند، در صورتی که تیمارهای خاروخاشاک در کف گودال، ورقه پلاستیکی اطراف یقه و بانکت هلالی از برتری قابل توجهی برخوردار بوده و نهال‌هایی که تحت این سه تیمار قرار داشتند، از درصد زنده‌مانی، رویش ارتفاعی، رویش قطربی و همچنین سطح تاج‌پوشش بیشتری نسبت به تیمارهای دیگر برخوردار بودند. بین سه تیمار مذکور تفاوت آماری چندانی مشاهده نشده است. نتایج به دست آمده با نتایج Burt و همکاران (۲۰۰۹) در میشیگان که استفاده از مالچ را سبب تسريع رشد دو گونه سوزنی برگ ذکر کرده‌اند و تحقیق Maurya و

- Capparis decidua* and *Salvadora oleoides* and Restoration habitats and afforestation of *Moringa peregerina*. Published by Research Institute of Forests and Rangelands, 372p (In Persian).
- Maurya, P.R. and Lal, R. 1981. Effects of different mulch materials on soil properties and moisture on the root growth and yield of maize and cowpea. *Field Crops Research*, 4(1): 33-45.
 - Monazzemi, M., Torabi, S. and Jorabloo, J. 2009. The effect of plastic mulch to reduce evapotranspiration in seedling projects. Proceeding of the 2th National Conference on Wind Erosion, Iran, 24p, (In Persian).
 - Opara, O., Salau, O. and Swennen R. 1992. Response of plantain to mulch on a tropical ultisol: Part II. Effect of different mulching materials on soil hydrological properties. *International Agrophysics*, 6(3-4): 145-152.
 - Pawar, H.K. 1990. Use of plastic as a mulch in scheduling of irrigation to ginger in semiarid climate. Proceeding of the 11th international congress on the use of plastics in agriculture, India: 1090-1099.
 - Rad, M.H. 1999. Effect of mulch materials on establishment and growing of Holoxylon. Proceeding of the 7th national seminar on irrigation and evapotranspiration. Iran: 460-469 (In Persian).
 - Rahimi, D. Movahdi, S. and Barghi, H. 2010. Assessment of Drought Severity Using Normal Precipitation Index (Case study: Sistan and Baluchestan Province). *Geography and Environmental planning*, 20(4):43-56.

تیمارهای خاروخاشاک در کف گودال، بانکت هلالی و ورقه پلاستیکی قرار گرفته‌اند. با توجه به نتایج بدست آمده، در جنگلکاری گونه گازرخ، بهره‌گیری از شیوه جمع‌آوری بانکت هلالی توأم با خاروخاشاک و بقایای گیاهی در کف گودال کاشت، ورقه پلاستیکی بر روی تشک جمع‌آوری آب و کاشت نهال گلستانی قابل توصیه است.

References

- Aggarwal, P., Bhardmaj S.P. and Khullar. A.K. 1992. Appropriate tillage systems for rainfed wheat in Doon valley. *Annals of Agricultural Research*, 13: 116- 173.
- Burt, C.M., Mutziger, A., Howes D.J. and Solomon, K.H. 2002. The effect of stubble and mulch on soil evaporation. *Irrigation Training and Research Center, Bio Resource and Agricultural Engineering, California Polytechnic State University, San Luis Obispo*, 478 p.
- Eslami, A. and Farzamnia, M. 2009. Effect of mulch material on increasing soil water holding capacity and Pistachio yield. *Iranian Journal of Irrigation and drainage*, 2(3): 79-87 (In Persian).
- Jalota, S.K. 1993. Evaporation through a soil mulch in relation to mulch characteristics and evaporativity. *Australian Journal of Soil Research*, 31: 131–136.
- Keneshloo, H., Sagheb Talebi, Kh., Rahmani, A., Banj Shafiee, Sh., Soltanipour, M.A. and Eghtesadi, A. 2012. Autecology of *Moringa peregerina*,

Comparison of different methods of moisture conservation in dryland cropping of *Moringa peregerina*

H. Keneshloo^{1*}, Gh.R. Damizadeh² and M.Y. Achak³

1*- Corresponding author, Scientific Member, Forest Research Division, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran. Email: hkeneshlo@yahoo.com

2- Senior Research Expert, Research Center of Agriculture and Natural Resources of Hormozgan province, Banda Abbas, Iran.

3- Research Expert, Research Center of Agriculture and Natural Resources of Iranshahr, Iranshahr, Iran.

Received: 01.09.2013

Accepted: 11.11.2013

Abstract

Long drought periods during plant growth are result in critical problems in establishment and restoration of plantations in Sahara - Sindian region of Iran. Application of water catchment and storage systems help to reduce drought stress and improve soil physical and chemical properties. To investigate the effect of moisture conservation methods on *Moringa peregerina* plantations, a 4-year study was designed from 2008 in an area in the vicinity of Rask town at Sarbaz river. The study was conducted using split plots design in three replications with the main plots comprising of seed and pot seedling and the subplots being treated with five moisture conservation methods (straw and dried residual at the bottom of planting dig, tourkinest, plastic film, polymer materials mixed with soil and ditch). The pot seedling treatment resulted in less mortality than the seed treatment. Furthermore, a significant difference was observed amongst the applied moisture conservation methods ($P<0.05$). The highest survival rate was observed for the plastic film, tourkinest and dried residual treatments, respectively, while the lowest rates were shown by the polymer material treatment. Significant differences were observed between the water catchment and storage systems with respect to *Moringa peregerina* growth parameters, including total height, stem diameter and canopy cover ($P<0.05$). The tourkinest and dry residual treatments revealed the greatest performance, whereas polymer and ditch showed the lowest rates. Interaction between treatments revealed the highest growth for tourkinest, dried residual and pot seedling treatments, while the lowest growth was returned when using polymer material with seed treatments. As a conclusion, the application of tourkinest, plastic film and dried residual treatments in combination with pot seedling material are suggested to increase the success in afforestations across the similar arid region.

Key words: Tourkinest, plastic film, polymer materials, ditch, pot seedling, seed.